

T.C.
UYUŞMAZLIK
MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS No: 2009/2821
KARAR No: 2010/115
Tarihi : 3.5.2010

İlgili Kanun / Madde
399 S.KHK/2

-
- **SÖZLEŞMELİ PERSONEL OLARAK 399 SAYIŞLI KHK TABİ ÇALIŞIRKEN AYRILMA**
- **YENİDEN İŞE DÖNÜŞ TALEBİNİN RED EDİLMESİ**
- **ADLİ YARGININ GÖREVLİ OLMASI**

ÖZETİ:

T.C. Ziraat Bankası A.Ş. Genel Müdürlüğü, 4603 sayılı Kanun ile özelleştirmeye hazırlanmasının sağlanması amacıyla yeniden yapılandırılarak, özel hukuk hükümlerine tabi anonim şirket statüsüne dönüştürülmüş ise de; Yasanın 4. maddesinde, bu Kanunun Banka hakkında sermayesindeki kamu payının % 50'nin altına düşüncüye kadar uygulanacağını öngörülmesi ve Bankanın, sermayesinin de tamamının halen kamuya ait olması gözetildiğinde, kamu bankası niteliğini sürdürdüğü açıktır.

Ancak, davalı Bankada, 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine göre sözleşmeli olarak çalışan davacının bu statüsü, görevine son verilmesi üzerine sona ermiştir. Bu durumda, 4603 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası, Türkiye Halk Bankası Anonim Şirketi ve Türkiye Emlak Bankası Anonim Şirketi Hakkında Kanun'un yukarıda sözü edilen geçici 1. maddesinin üçüncü fıkrasındaki "Bankalarda 31.12.2002 tarihinden sonra özel hukuk hükümlerine tâbi olmayan personel çalıştırılmaz" hükmü gözetildiğinde davacının, Bankada tekrar işe başlatılması talebiyle yaptığı başvurunun reddinden doğan uyuşmazlığın, özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünün adli yargı yeri olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, İş Mahkemesince verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir,

OLAY: Davacının, Bankada 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine göre sözleşmeli personel olarak görev yaparken işine son verildiğini, ancak, Adana 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin E:1999/397 sayılı dosyasında yapılan yargılama sonucu beraat ettiğini belirterek Bankada tekrar işe başlatılması talebinde bulunması üzerine Ziraat Bankası A.Ş. Genel Müdürlüğü'nce davacıya gönderilen:

3.3.2008 gün ve 2100 sayılı yazı ile, eski görevine iadesi hususundaki bila tarihli dilekçesinin incelendiği, Adana Bölge Başkanlığı Şubesi kalorifercisi iken Yönetim Kurulunun 25.2.1999 tarih ve 145 sayılı kararı gereğince görevden çıkarma cezası ile cezalandırılarak 5.3.1999 tarihi itibarıyla Bankalarıyla ilişkisinin kesildiği, bu itibarla, evvelce de bildirildiği üzere Bankalarında tekrar görevlendirilmesinin mümkün olmadığı;

11.3.2008 gün ve 2301 sayılı yazı ile de, göreve iade talebi hakkındaki 24.1.2008 tarihli dilekçesine 1.2.2008 tarihli iadeli taahhütlü yazıları ile, "Adana Bölge Başkanlığı kalorifercisi iken Yönetim Kurulunun 25.2.1999 - 145 sayılı kararı ile görevden çıkarma cezası ile cezalandırılmanıza karar verilerek 5.3.1999 tarihi itibarıyla Bankamızla ilişkileriniz kesildiğinden, Bankamızda tekrar görevlendirilmenizin mümkün olmadığı" belirtilerek cevap verildiği, ancak verdiği adreste bulunmadığından yazılarının iade edildiği, aynı konudaki tarihsiz dilekçesine de 3.3.2008 tarihli yazıları ile cevap verildiği, bu defa göndermiş olduğu 1.3.2008 tarihli dilekçe de incelenmiş olup, "Görevden Çıkarma Cezası ile cezalandırılmanıza karar verilerek Bankamızla ilişkileriniz kesildiğinden yeniden görevlendirilmenizin mümkün olmadığı" görüşlerine eklenecek bir husus bulunmadığı bildirilmiştir.

Davacı vekili dava dilekçesinde, davacının, uzun yıllar Ziraat Bankası A.Ş. Adana Şubesi nezdinde memur olarak görev yaptığını, ancak, 1999 tarihinde vergi kaçakçılığı suçundan Adana 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin E:1999/397 sayılı dosyası ile yargılanmaya başlanmasından ve hakkında soruşturma açılmasından sonra 5.3.1999 tarihi itibarıyla Ziraat Bankası A.Ş. ile olan ilişkisinin, hakkındaki bu suçlama ve açılan ceza davası nedeni ile kesildiğini, yapılan ceza yargılaması sonunda davacının beraat ettiğini, dosyanın derecattan geçerek kesinleştiğini ve ilişik kesme kararının gerekçesi olan bu isnadın işbu beraat kararı ile ortadan kalktığını, 25.2.1999 tarih ve 145 sayılı ilişik kesmeye dair idari işlemin gerekçesinin anılan beraat kararı ile ortadan kalkması üzerine davacının davalı Kuruma başvurarak, davalı Kurumda yeniden görevlendirmeyi talep ettiğini, bunun üzerine davalı Kurum tarafından bu haklı talebin, 3.3.2008 tarih ve 002100 sayılı karar ile, yukarıda bahsi geçen beraat kararı ile birlikte ilişik kesme idari işleminin sebebinin ortadan kalkmasına karşın reddedildiğini, bu idari kararın yasaya ve hukuka aykırılık teşkil etmekte olup, davacının mağduriyetine sebep olduğunu ileri sürerek davalı idarenin 3.3.2008 tarihli, 2100 sayılı kararının iptali sureti ile davacının davalı Kurum nezdinde ki işine iadesi istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

ANKARA 1. İDARE MAHKEMESİ; 29.5.2008 gün ve E:2008/772, K:2008/1182 sayı ile, davanın, Ziraat Bankası Adana Şubesi'nde görev yapmakta iken 5.3.1999 tarihi itibarıyla Banka ile ilişkisi kesilen davacının, tekrar göreve başlatılması istemiyle yaptığı başvurusunun reddine ilişkin 3.3.2008 tarih ve 2100 sayılı işlemin iptali istemiyle açıldığı, 4857 sayılı İş Kanunu'nun 1. maddesinde, "Bir iş sözleşmesine dayanarak çalışan gerçek kişiye işçi denir" hükmünün yer aldığı, öte yandan, 5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanunu'nun 1/1 maddesinde; iş Kanununa göre işçi sayılan kişilerle (o kanunun değiştirilen ikinci maddesinin C, D, E fıkralarında istisna edilen işlerde çalışanlar hariç) işveren veya işveren vekilleri arasında iş akdinden veya İş Kanununa dayanan her türlü hak iddialarından doğan hukuk uyuşmazlıklarının çözümünde, iş mahkemelerinin görevli olduğu hükmüne yer verildiği, dosyanın incelenmesinden; Ziraat Bankası Adana Şubesinde görev yapmakta iken vergi kaçakçılığı suçlaması ile açılan ceza davası nedeniyle 5.3.1999 tarihinde Banka ile ilişkisi kesilen davacının; söz konusu davadan beraat ettiği gerekçesiyle tekrar göreve başlatılması istemiyle yaptığı başvurusunun, 3.3.2008 tarih ve 2100 sayılı işlem ile reddedilmesi üzerine bu işlemin iptali istemiyle görülmekte olan davanın açıldığının anlaşıldığı, 4603 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası, Türkiye Halk Bankası Anonim Şirketi ve Türkiye Emlak Bankası Anonim Şirketi Hakkında Kanun'da yer alan düzenlemelerden; davalı Bankanın, 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararname kapsamı dışında, 4603 sayılı Kanun'a göre yeniden yapılanan, sermayesinin tamamı şu an için Devlete ait olmakla birlikte Bankalar Kanunu ve genel hükümlere tabi, kendine özgü kamuya ait bir anonim şirket statüsünde bulunan ve dava konusu işlemi bu sıfat ve statü altında gerçekleştiren bir kuruluş olduğu; öte yandan, 4603 sayılı Kanun'un geçici 1. maddesinin 4743 sayılı Kanun'un 6. maddesi ile değişik 3. fıkrası ile bu Yasa kapsamındaki bankalarda 31.12.2002 tarihinden sonra özel hukuk hükümlerine tabi olmayan personel çalıştırılmayacağı kurala bağlanmış olduğundan, bu tarih itibarıyla Bankada çalışacak personelin özel hukuk hükümlerine tabi olduğu ve bu statüde istihdam edilmesi gerektiği, bu durumda, iş akdine bağlı olarak çalıştırılması gereken davacının, tekrar göreve başlatılması istemiyle yaptığı başvurusunun reddinden doğan uyuşmazlığın, 5521 sayılı İş Mahkemeleri Kanunu'nun 1. maddesi hükmü uyarınca görüm ve çözümünün adli yargının görevine girdiği gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş; bu karar, temyiz edilmeyerek kesinleşmiştir.

Davacı vekili, bu kez, davalının 11.3.2008 gün ve 2301 sayılı işleminin iptali istemiyle adli yargı yerinde dava açmıştır.

ADANA 4. İŞ MAHKEMESİ; 20.4.2009 gün ve E:2008/749, K:2009/272 sayı ile, davacı vekilinin, Mahkemelerine vermiş olduğu 11.11.2008 tarihli dava dilekçesi ile, müvekkilinin uzun yıllar davalı işyerinde memur olarak görev yapmakta iken 1999 yılında vergi kaçakçılığı suçundan dolayı Adana 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin 1999/397 Esas sayılı dosyası ile yargılanmaya başlandığını, hakkında açılan soruşturma neticesinde işverence 5.3.1999 tarihi itibarıyla ilişikinin kesildiğini, yapılan yargılama neticesinde davacının beraat ettiğini, ilişik kesme işlemi sebebinin ortadan kalkması üzerine tekrar işe başlatılması için işverene müracaat ettiğini, ancak, talebinin reddedildiğini, yapılan bu idari işlemin iptali için davalı Kurum aleyhine Ankara 1. İdare Mahkemesi'nin 2008/772 Esas ve 2001/182 Karar sayılı dosyası ile iptal davası açtıklarını, ancak görevsizlik kararı verildiğini, eldeki davanın ise müvekkilinin tekrar işe başlatılması için aldığını belirterek, usul ve yasaya aykırı idari işlemin iptali ile müvekkilinin Kurum nezdinde ki işine iadesine karar verilmesini istediği, davalı vekilinin, 4.12.2008 tarihli cevap dilekçesi ile, öncelikle davanın görev yönünden reddi gerektiğini, bankalarda 4857 sayılı İş Kanunu'na tabi çalışanlarla bankalar arasında çıkacak ihtilaflarda iş mahkemelerinin görevli olduğunu, söz konusu hükmün davacıya uygulanabilmesi için davacının müvekkili Banka ile özel hukuk hükümlerine göre çalışmak üzere belirsiz süreli hizmet akdi imzalamış olması gerektiğini, ancak, davacıya, 399 sayılı KHK hükümlerine tabi olarak Adana Bölge Müdürlüğünde kaloriferci olarak çalışmakta iken gerçekleştirdiği usulsüzlük neticesinde Disiplin Yönetmeliğinin 9/0 maddesi uyarınca Yüksek Disiplin Kurulunun 8.2.1999-9 ve Yönetim Kurulunun 25.2.1999-145 sayılı kararı ile görevden çıkarma cezası verildiğini, davacı, hakkındaki soruşturmaya konu fiillerini 399 sayılı KHK hükümlerine tabi olarak çalışmakta iken işlediğinden ve daha sonra da özel hukuk hükümlerine göre çalışmak üzere belirsiz süreli hizmet sözleşmesi imzalamadan görevden çıkarıldığından, eldeki davanın iş mahkemelerinin görev alanına girmediğini belirterek davanın görev yönünden reddine karar verilmesini istediği, ayrıca davanın bir aylık hak düşürücü süre içinde açılmadığını, yine görevden çıkarma cezasının iptali için açtığı Adana 2. İdare Mahkemesi'nin 1999/380 Esas sayılı dosyasında 1999/1253 Karar sayılı karar ile, davanın reddine karar verildiğini ve verilen kararın, Danıştay 12. Dairesi'nin 30.12.2002 tarih ve 2000/1570 Esas, 2002/507 Karar sayılı ilamı ile onanarak kesinleştiğini belirttiği, olayda uygulanması gerekli 4857 sayılı Yasa'nın 20. maddesi gereğince dava seri muhakeme usulüne tabi olduğundan, Usul Kanununun 501 ve devamı maddeleri gereğince taraflara usulüne uygun davetiye ile tüm delilleri ibraz etmeleri için kesin süre verildiği, tüm delillerin istenildiği, davalı Bankadan davacıya ait özlük dosyasının istenildiği, şahsi dosya içerisinde davacı ile Banka arasında 16.8.1989-15.8.1990 tarihleri arasında geçerli olan sözleşmenin imzalandığı, yine 1.1.1990-31.12.1990, 1.1.1991-31.12.1991, 10.2.1992-31.12.1992 tarihli hizmet sözleşmelerinin imzalandığı, ilgilinin sosyal güvenlik bakımından 5434 sayılı Emekli Sandığı Kanunu'na tabi olduğu, ayrıca davacının 399 sayılı KHK hükümlerine tabi olarak çalıştırıldığı anlaşıldığı, Ankara 1. İdare Mahkemesi'nin 2008/772 Esas - 1182 Karar sayılı dosyasının onaylı örneğinin getirildiği, incelenmesinde, davacının tekrar göreve başlatılması istemine karşı davalının verdiği 3.3.2008 tarih ve 2100 sayılı red kararının iptalini istediği, Mahkemece yapılan yargılamada 29.5.2008 tarihli kararlar davanın görev yönünden reddine karar verildiğinin anlaşıldığı, davanın, işe iade davası olduğu, iş akdinin feshinin haklı ve geçerli nedene dayalı olduğunu ispat külfetinin işverene ait bulunduğu, öncelikle davada hangi yargı yolunun yetkili ve görevli olduğunun belirlenmesi gerektiği, iş sözleşmesinin feshi nedeni ile işe iade davası açılmasının öncelikli koşulunun taraflar arasında İş Kanunu hükümlerine göre düzenlenmiş hizmet akdi bulunması gerektiği, davacının işyeri ile ilişkisinin 1999 da kesildiği, kesilen bu ilişkinin dayanağının da 399 sayılı KHK olduğu, davalı Bankanın kamuya ait tüzel kişilik olduğu, dolayısı ile yaptığı işlemlerin taraflar arasındaki sözleşmenin dayanağının 399 sayılı KHK olduğu da dikkate alınarak idari tasarruf niteliğinde bulunduğu, bu itibarla, tıpkı dosyada bulunan daha önce davacının işten çıkartılmasına neden olan Banka disiplin kurulunun kararlarına karşı açtığı davalarda olduğu gibi idari yargıyı ilgilendirdiği, işten çıkartma işleminden sonra yapılan mevzuat değişikliği ile Bankanın artık 4743 sayılı Yasa gereğince özel hukuk hükümlerine tabi olmayan personeli çalıştıramayacağına dair düzenleme bulunmasının sonucu değiştirmeyeceği, öncelikle davacının başvurusu üzerine davalının red yönündeki idari tasarrufunun hukuka uygun olup olmadığının saptanması gerektiği, bunun da idari yargıya ait bir görev olduğu, Mahkemelerince yapılan değerlendirmede bu konuda Ankara 1. İdare Mahkemesi'ne açılan 2008/772 Esas-182 Karar sayılı dosyada verilen görevsizlik kararının Mahkemelerini bağlayıcı nitelikte olmadığı, kararın temyizden geçmediği gerekçesiyle görevsizlik karar vermiş; bu karar, temyiz edilmeyerek kesinleşmiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Ahmet AKYALÇIN 'ın Başkanlığında, Üyeler: Mustafa KICALIOĞLU, Mahmut BİLGİN, Habibe ÜNAL, Ayper GÖKTUNA, Muhittin KARATOPRAK ve Coşkun GÜNGÖR 'ün katılımlarıyla yapılan 3.5.2010 günlü toplantısında:

I- İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre; adli ve idari yargı yerleri arasında anılan Yasanın 14. maddesinde öngörülen biçimde olumsuz görev

uyuşmazlığı doğduğu, adli yargı dosyasının davacı vekilinin istemi üzerine son .görevsizlik kararını veren Mahkemece idari yargı dosyası örneği ile birlikte Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II- ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Nurdane TOPUZ 'un, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Dr. İlknur ALTUNTAŞ ile Danıştay Savcısı Mehmet AKKAYA 'nın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ :

Dava, 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine göre sözleşmeli statüde çalışırken görevden çıkarma cezası ile cezalandırılmasına karar verilerek 5.3.1999 tarihi itibarıyla Bankayla ilişkisi keşilen davacının, ceza davasında beraat ettiğini belirterek Bankada tekrar işe başlatılması istemiyle yaptığı başvurunun reddi yolunda tesis edilen işlemin iptali istemiyle açılmıştır.

15.11.2000 gün ve 4603 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası, Türkiye Halk Bankası Anonim Şirketi ve Türkiye Emlak Bankası Anonim Şirketi Hakkında Kanun'un 1. maddesinde, "1. Bu Kanunun amacı, Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası, Türkiye Halk Bankası Anonim Şirketi ve Türkiye Emlak Bankası Anonim Şirketinin (bankalar) çağdaş bankacılığın ve uluslararası rekabetin gereklerine göre çalışmalarını ve Özelleştirmeye hazırlanmalarını sağlayacak şekilde yeniden yapılandırılmaları ile hisse satışlarına ilişkin düzenlemelerin ve hisselerin tamamına kadarının özel hukuk hükümlerine tabi gerçek ve tüzel kişilere satışının gerçekleştirilmesidir.

2. Bankalar, anonim şirket statüsündedirler. Bu Kanunda yer alan hükümler dışında 4389 sayılı Bankalar Kanunu ile genel hükümlere tabidirler..."; 2. maddesinin üçüncü fıkrasında, "3. Bankaların bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihte mevcut personeli hakkında aylık, özlük ve emeklilikleri yönünden tabi oldukları mevzuatın uygulanmasına devam olunur. Bunlardan uygun görülenler istekleri halinde, emeklilik statüleri devam üzere özel hukuk hükümlerine göre çalıştırılabilir. 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu ile ilgileri devam eden personelin özel hukuk hükümlerine göre çalışacakları süreler kazanılmış hak aylıklarında değerlendirilir ve emeklilik işlemlerinde söz konusu Kanunun ek 48 inci maddesinin (b) fıkrası ile ek 68 inci maddesi hükümleri uygulanır. Bu kadro ve pozisyonlar emeklilik, istifa, ölüm ve sair nedenlerle boşaldıkları takdirde hiçbir işleme gerek kalmaksızın iptal edilmiş sayılır. (Değişik beşinci cümle: 18/4/2007-5626/1 md.) Özel hukuk hükümlerine göre çalıştırılacak personelin sayısı, unvanı, ücret ve sair mali hakları bankaların genel kurullarınca tespit olunur. (Değişik altıncı cümle: 18/4/2007-5626/1 md.) Genel kurullar, bu yetkilerini yönetim kurullarına devredebilir. (Ek yedinci cümle: 18/4/2007-5626/1 md.) Personel istihdamına ilişkin diğer hususlarda yönetim kurulları yetkilidir"; 3. maddesinin beşinci fıkrasında, "5. (Ek: 16/7/2004-5230/7 md.) Bankalarda 4857 sayılı İş Kanununa tâbi olarak çalışanlarla bankalar arasında çıkacak ihtilaflarda iş mahkemeleri görevlidir"; geçici 1. maddesinin birinci fıkrasında, "1. Bankaların ana sözleşmeleri bu Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten itibaren üç ay içinde yapılacak ilk genel kurullarının onayı ile yürürlüğe girer. Mevcut yönetim kurulu üyelerinin görevleri genel kurullarca yenileri seçilinceye kadar devam eder. Bankaların tüm diğer personeli bu Kanunla buldukları kadro ve pozisyonlara atanmış sayılır"; üçüncü fıkrasında "3. (Değişik : 30/1/2002 - 4743/6 md.) Bankalarda 31.12.2002 tarihinden sonra özel hukuk hükümlerine tâbi olmayan personel çalıştırılmaz. Yeniden yapılandırma sürecinde bankaların yönetim kurullarınca gerek özel hukuk hükümlerine göre çalıştırılmak üzere kendisine sözleşme teklif edilen ancak özel hukuk hükümlerine göre çalışmayı kabul etmeyen gerekse özel hukuk hükümlerine göre çalışması uygun görülmeyip sözleşme imzalanmayan personel, bankaların yönetim kurullarınca Devlet Personel Başkanlığına bildirilir

Devlet Personel Başkanlığı kendisine bildirilen personel listelerini en geç kırk beş gün içerisinde (özelleştirme kapsam ve/veya programındaki kuruluşlar hariç) tespit edeceği kamu kurum ve kuruluşlarındaki boş kadro ve pozisyonlara atanmalarını sağlamak üzere ilgili kurum veya kuruluşa gönderir. İlgili kurum ve kuruluş bildirimini ulaştığı tarihten başlayarak en geç beş iş günü içinde bu personelin atanmalarını yaparak atamalara ilişkin bilgilen Maliye Bakanlığı ve Devlet Personel Başkanlığı ile ilgili bankalara bildirir. Atama tarihi itibarıyla personelin bankalarla ilişkisi kesilmiş sayılır. Personelin atandığı kurumda fiilen göreve başlayacağı tarihe kadar geçen sürede her türlü malî ve sosyal hakları bankalarca karşılanmaya devam olunur. Bu fıkra hüküm bulunmayan hallerde 24.11.1994 tarihli ve 4046 sayılı Kanunun 22 nci maddesi hükümleri uygulanır.

Ataması yapılan personel hakkında bankalar tarafından yapılacak tebliğ işlemini takiben 657 sayılı Devlet Memurları Kanununun 62 ve 63 üncü maddelerinin uygulanmasından atamayı yapan kamu kurum veya kuruluşu sorumludur..."; geçici 6. maddesinde(Ek: 30/1/2002-4743/6 md.), "...25.11.2000 tarihinde bu bankalarda çalışan personelden özel hukuk hükümlerine geçirilenlerin hizmet sözleşmelerinin 31.12.2003 tarihine kadar, bankaların disiplin yönetmelikleri hükümleri saklı kalmak kaydıyla 1475 sayılı İş Kanununun

17 nci maddesi dışında kalan sebeplerle bankalar tarafından feshedilmesi halinde söz konusu personel hakkında bu Kanunun geçici 1 inci maddesinin (3) numaralı fıkrası uyarınca işlem tesis edilmek üzere Devlet Personel Başkanlığına bildirilir. Bu kapsamda olan personele sözleşmenin feshi nedeniyle ihbar ve kıdem tazminatı ödenmez. Bankaların kurduğu, kuracağı ve iştirak ettiği veya edeceği bilgi sistemleri ve/veya alternatif dağıtım kanalları amaçlı şirketlere bu bankalardan geçen ve T. C. Emekli Sandığı ile 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanununun geçici 20 nci maddesi uyarınca kurulan Türkiye Emlâk Bankası Anonim Şirketi Emekli ve Yardım Sandığı Vakfı ile irtibatları devam eden personelden isteyenlerin anılan sosyal güvenlik kurumları ile irtibatları devam eder. Bu fıkra hükümleri bu personel hakkında da uygulanır.

(Ek fıkra: 1/8/2003-4971/24 md.) Ancak başka kamu kurum kuruluşlarına atanmak üzere 31.12.2003 tarihine kadar bildirilecek olanlar, özel hukuk hükümlerine tâbi statüye geçmeden önceki son kadro veya pozisyonu ile bildirilir. Bu şekilde nakledilenler hakkında 4046 sayılı Kanunun 22 nci maddesinin beş ve altıncı fıkralarının uygulanmasında, özel hukuk hükümlerine geçmeden önceki son kadro ve pozisyonlarına ait mali hakları esas alınır. Bu fıkranın uygulanmasında özel hukuk hükümlerine göre yapılan ödemeler hiçbir şekilde dikkate alınmaz, özel hukuk hükümlerine tâbi olarak geçen süreler hakkında 4046 sayılı Kanunun geçici 9 uncu maddesi hükümleri uygulanır.

(Ek fıkra: 16/7/2004-5230/7 md.) 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine tâbi olmakla birlikte halen bankalarda çalışmakta olup başka kurumlara nakli sağlanamayan personel, bu Kanunun geçici 1 inci maddesinin (3) numaralı fıkrası uyarınca işlem tesis edilmek üzere Devlet Personel Başkanlığına bildirilir"; 4. maddesinde, "Bu Kanun, bankalar hakkında sermayelerindeki kamu payı % 50 nin altına düşünceye kadar uygulanmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girer" hükmü yer almıştır.

Öte yandan 1475 Sayılı İş Kanunu 22.05.2003 tarih ve 4857 Sayılı İş Kanunu'nun 120. maddesi ile, -14. madde hariç yürürlükten kaldırılmış, 4857 sayılı Kanun'un geçici 1. maddesinde. "Diğer mevzuatta 1475 sayılı İş Kanununa yapılan atıflar bu Kanuna yapılmış sayılır" hükmüne yer verilmiştir.

Dosyanın incelenmesinden. Adana Bölge Müdürlüğü'nde 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine göre sözleşmeli statüde kaloriferci olarak çalışırken görevden çıkarma cezası ile cezalandırılmasına karar verilerek 5.3.1999 tarihi itibariyle Bankayla ilişkisi kesilen davacının, ceza davasında beraat ettiğini belirterek Bankada tekrar işe başlatılması talebinde bulunduğu, davalı Bankaca, bu istemin, görevden çıkarma cezası ile cezalandırılmasına karar verilerek Bankalarıyla ilişkisinin kesilmesi nedeniyle yeniden görevlendirilmesinin mümkün olmadığı belirtilerek reddedildiği, davanın da istemin reddi yolunda tesis edilen işlemin iptali istemiyle açıldığı anlaşılmıştır.

T.C. Ziraat Bankası A.Ş. Genel Müdürlüğü, 4603 sayılı Kanun ile özelleştirmeye hazırlanmasının sağlanması amacıyla yeniden yapılandırılarak, özel hukuk hükümlerine tabi anonim şirket statüsüne dönüştürülmüş ise de; Yasanın 4. maddesinde, bu Kanunun Banka hakkında sermayesindeki kamu payının % 50'nin altına düşünceye kadar uygulanacağına öngörülmesi ve Bankanın, sermayesinin de tamamının halen kamuya ait olması gözetildiğinde, kamu bankası niteliğini sürdürdüğü açıktır.

Ancak, davalı Bankada, 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname hükümlerine göre sözleşmeli olarak çalışan davacının bu statüsü, görevine son verilmesi üzerine sona ermiştir. Bu durumda, 4603 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Ziraat Bankası, Türkiye Halk Bankası Anonim Şirketi ve Türkiye Emlak Bankası Anonim Şirketi Hakkında Kanun'un yukarıda sözü edilen geçici 1. maddesinin üçüncü fıkrasındaki "Bankalarda 31.12.2002 tarihinden sonra özel hukuk hükümlerine tâbi olmayan personel çalıştırılmaz" hükmü gözetildiğinde davacının, Bankada tekrar işe başlatılması talebiyle yaptığı başvurunun reddinden doğan uyuşmazlığın, özel hukuk hükümlerine göre görüm ve çözümünün adli yargı yeri olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, İş Mahkemesince verilen görevsizlik kararının kaldırılması gerekmektedir.

SONUÇ: Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Adana 4. İş Mahkemesi'nin 20.4.2009 gün ve E:2008/749, K;2009/272 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 3.5.2010 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.